

Tu

M Horlaci

Tu!

Tu, steaua dintre stele ce-ai coborât din aștri,
M-ai copleșit cu cerul din ochii tăi albaștri.

Tu, singura lumină ce-n mine n-o s-apună,
Îmi luminezi cărarea cu razele de lună.

Când noaptea se așterne și-mi bate la portiță,
Tu, te cobori, iubito, pe-un fir de lămâiță.

Aleea ne așteaptă cu bănci și felinare,
Ca-n fiecare seară să mergem la plimbare.

În lumea noastră, mică, să ne simțim iubiți,
Cu zâmbetul pe buze, mereu îndrăgostiți.

Dar vine dimineața cu umbre din abis,
Tu, nu ești lângă mine, căci totul e un vis.

Și-aștept cu nerăbdare, puțin ne mai desparte,
Să ne vedem, iubito, în visul meu la noapte.

M Horlaci.